

Referat ved Vaaget Sound Special Konferens.

O. S. Holberg.

„A er en ubalgt Slagt, et løseligt Presteskab, et heiligt Fjell, et Fjell til Giendoms, for at J skal forstaae hans Dyder, som fulgte eder fra Kærket til sit underfulde Dyd.“ (1. Pet. 2. 9.)

Det, som siges i dette Vers 9 staar som Wodstedsing til det, som siges i Vers 7 og 8. A Vers 7 og 8 leder det: „For de vantro er denne Sten, som Bygningens grundens fasthed, bleven til en Doudbjærvelsten og en Antistødelsten og en Herrens-tillykke, hvilke, idet de ikke tror Ordet, skide an, hvortil de og er bestemte.“

Men Apostelen Peter siger det ja, og han var dog et Reinulde. Ja, Apollonen siger det vistnok, men han siger det ikke bare som sin Mening, han siger det brynde af den Helligaand, han var Guds Mund og Vord. Derfor det, som siges i dette Vers, var bare Beamtelse, da vilde det være en Historiet Sættelse. Det, som den Helligaand her siger ved Apostelen Peter, er som høit og høit, at naar det skal anvendes paa de enkelte kristne, selv paa de bedste blandt dem, de vil de sig: „Det er usandsagt at tro, at det er saa, og det søger aldeles ikke paa mig.“

God er det da, den Helligaand siger ved Peter til de troende? Som siger: „A er en ubalgt Slagt“ o. l. v. De troende er en forfælsket Slagt fra de vantro, de er en Slagt, 1881 navn, de er en redlere, paa ubalgt Slagt, en Slagt, som Gud selv har ubalgt sig og endog sig som sine Vord, som sine Arvinger, og som i

sin Tid skal komme i Fortællelse af Omstændigheder med et stort og heiligt. Naar en troende betragter sig selv, søger han sig selv, at han er aldeles uværdig til noget høit, ja at han skal være en af denne ubalgt Slagt er som mennesket og stort, at han neppe tør tro det. Det er heller ikke bare de bedste og fornuftige blandt de troende, der søger til denne ubalgt Slagt, men ogsaa de simpleste, de enfoldigste og mest elendige blandt dem. Naar en stor jordist Herr bereder et Hjem og indbyder sine og fattige bered, da er de simpleste blandt dem ogsaa hans Gæster som de fornemste.

Rangeligt Presteskab.

Derfor det gaar an at sige noget høit om den Helligaand, som her er et sprog af den i dette Vers er udeladende som overfor de troende med den ene heilige Titel efter den anden. Som siger ikke blot at de er en ubalgt Slagt, men han siger ogsaa, at de er „et kongeligt Presteskab.“ Her tales ikke om Prester i den betydning, som vi i Almindelighed kalder dem Prester. Her kaldes alle troende „Prester“ eller „Presteskab.“ Ved Jesus sagde Herren til Jøhannes 14. 12: „J skal ikke mig et kongeligt Rangeligt og et heiligt Fjell.“ Jøhannes 14. 12. Den heilige Ord, som bestaar af alle troende, er et Rangeligt, som bestaar af alle Guds Prester. Dette Stages Navne er alle andelige Prester, og de alle skal alders den sande Slagte Prester Lærere, de skal som for Guds Konger og troende andelige Officer: Ven og Zelligelse o. l. v.

Det maa, som vi det endnu ikke er nok, at den Helligaand taler de troende „Prester“, men han tilføjer endnu en Herrens, som taler dem et „kongeligt Presteskab.“ De skal være sande Prester, som tilføjer skal være Konger. Dette kan forstaaes og som Overbevisning, men det er dog den Helligaands Ord, og derfor er det guddommelig Sandhed. En troende, en sand Kristen, maa vel, at han har altsid god Grund til at sige i Forstand: „Som det være høit, at Gud betragter og som mig som Konger og Prest. Og

han vil sige: „God er H dog, som har besøgt Gud til at gøre mig til noget høit.“ Ja, hvad her har besøgt Gud hvortil er hans uendelige Barmhjertighed og Barmhjertighed, og Runden, hvortil han har gjort det er jo den, at han kunde sin Søn som det Fjell, derfor leder det i Mat. 5. 10 om Jesus: „Du har gjort os til Konger og Prester for vor Gud.“ Det er Gud, som har gjort det alt og som har gjort det ved sin Søn.

Et heiligt Fjell.

Men den Helligaand har mere end at sige om alle til de troende. Han taler dem et „heiligt Fjell.“ J. 14. 12. 7. 6 siger Herren til Jøhannes 14: „Du, du er et heiligt Fjell for Herren din Gud: Gennem din Gud har ubalgt sig at være dem til et Giendoms Fjell som for alle Fjell, som er ved Jøhannes 14. 12. 7. 6. Jøhannes 14. 12. 7. 6 siger Herren til Jøhannes 14: „Du, du er et heiligt Fjell for Herren din Gud: Gennem din Gud har ubalgt sig at være dem til et Giendoms Fjell som for alle Fjell, som er ved Jøhannes 14. 12. 7. 6. Jøhannes 14. 12. 7. 6 siger Herren til Jøhannes 14: „Du, du er et heiligt Fjell for Herren din Gud: Gennem din Gud har ubalgt sig at være dem til et Giendoms Fjell som for alle Fjell, som er ved Jøhannes 14. 12. 7. 6.“

Et Fjell til Giendoms. Efter at den Helligaand ved Apostelen Peter i det 1. Pet. 2. 9. har talt de troende mange herlige Titler, tilføjer han endnu ogsaa dette, at de er et Fjell „til Giendoms.“ De troende er Guds Giendoms. Gud har ikke blot skabt dem og opretholdt dem, men han har ogsaa givet dem og helliggjort dem, derfor siger det med rette at de hører ham til og er hans Giendoms, Ja, som anden end Herren som gøre fordeling paa dem som sin Giendoms, og de kristne selv har ingen Mel til at sætte sig til nogen anden eller afstærke sig for at være nogen andens Giendoms. God de kristne er, efter den Helligaands Beskrivelse, er da

maade vanstellig, men den Helligaand siger, at han er heilig, at de selv er et „heiligt Fjell.“ De begynder her vel. Den kristne betragter sig efter det som han er af Naturen og efter sine Gjerninger, sine Ord, Taler og Vorter, og sit jordiske Sted, medens den Helligaand betragter ham efter det, som han selv har gjort for at renke ham og gøre ham heilig. I 1. Kor. 6. 9. 10. overgives en Del gamle Sydere; i det følgende Vers leder det: „Endnu var nogle af eder; men J er afstærkede. J er helliggjorte. J er rensede med den Herrens Jesus Kæde og ved vor Guds Mund.“ Her siges, hvad Gud havde gjort ved dem, og hvad han gjør med alle troende. Han har rensat dem høit, at han anser dem i Kristus, som om de aldrig havde syndet. Det som endog ogsaa ved Guds Ord: „Endnu var eget Dierle bedømmet os, som er Gud herre end det Dierle.“ Her Gud selv rensat os, hvem kan de brynde os som nro? I 1. Kor. 6. 11. leder det: „Aristus affede Menigheden og hengav sig selv for den, for at han kunde helige den, idet han rensede den ved Vandbødet i Ordet, for at han kunde fremstille sig selv Menigheden heilig, uden Vlet eller Rynde eller noget høit, men heilig og ulastelig.“ Afstærke ved Tønden rensat og helliggjort som den døde, og saa længe som den heile samt i sin Trodsagt, rensat og helliggjort Herren ham hver Dag, idet han hver Dag giver som en ved Sandhedsfulde.

Et Fjell til Giendoms.

Efter at den Helligaand ved Apostelen Peter i det 1. Pet. 2. 9. har talt de troende mange herlige Titler, tilføjer han endnu ogsaa dette, at de er et Fjell „til Giendoms.“ De troende er Guds Giendoms. Gud har ikke blot skabt dem og opretholdt dem, men han har ogsaa givet dem og helliggjort dem, derfor siger det med rette at de hører ham til og er hans Giendoms, Ja, som anden end Herren som gøre fordeling paa dem som sin Giendoms, og de kristne selv har ingen Mel til at sætte sig til nogen anden eller afstærke sig for at være nogen andens Giendoms. God de kristne er, efter den Helligaands Beskrivelse, er da

dette i sin Sammenhang. „I er en udvalgt Slægt, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Eien-dom.“

Saa fremholdes da som en anden Del af vor Læst

Guds Hensigt

med at gjøre saa meget for disse Mennesker, som i sig selv er saa ubærlig dertil. Gud har gjort dette med dem, hedder det, „for at I skal forkynde hans Dyr, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys.“ Ved Profeten Es. 43, 21 hedder det: „Det Folk, som jeg har dannet mig, de skal forkynde min Pris.“ I Tit. 2, 14 hedder det: „Som, som gav sig selv hen for os, for at han maatte forløse os fra al Uretferdighed og reise sig selv et Eieboms Folk, udført til gode Gjæringer.“ O. Et. 2, 10: „Vi er hans Werk, skabte i Kristus Jesus til gode Gjæringer, hvilke Gud forud har beredt, for at vi skal vandre i dem.“ Tusinde Aar før end vi var skabte, havde Gud allerede bestemt de gode Gjæringer, som vi skulde gjøre. Efter hvert som vi skrider frem i vort Liv lægger Herren frem for os de Gjæringer, som han har bestemt, at vi skal gjøre. Da Gud har gjort de kristne til saadanne overmaade herlige Skabninger, saa har han gjort dette for at vi skal tjene ham, adlyde ham og ære ham med Alvor Hæd. Disse Gjæringer skal vi udføre ikke som Trælle, ikke som de, der vil arbejde for Herren for Løn, men villigt som lydige Børn, der faar frit Ophold af Herren baade for Legeme og Sjæl.

Den troenige Gud har gjort os til aandelige Prester,

for at vi skal forkynde hans Dyr. Vi som aandelige Prester, enten vi er unge eller gamle, Mand eller Kvinde, skal, over i sin Stand og Stilling, forkynde med Ord og Gjæringer Guds Dyr; vi skal med al vort Liv og Væsen vise at vi er Guds Børn og vil være ham lydige. Naar det hedder, at Gud har gjort os til Prester, menes det ikke saadanne, som har faaet den skaldsgjærning at prædike offentligt, men det menes, at alle kristne er aandelige Prester, som privat hver for sig skal lade det aandelige Lys, som er i dem, skinne for alle dem, som de færdes iblandt.

Frembære aandelige Offere.

Gud har gjort os til aandelige Prester, for at vi skal frembære aandelige Offere. Strafs forud for vor Læst (Vers 5) hedder det: „Bordet selv som levende Stene opbyggede til et aandeligt Hus, et helligt Presteskab til at frembære aandelige Offere er velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus.“ Vore aandelige Offere skal bestaa først og fremst i Bøn og Løffigelse. I Sal. 50, 14 hedder det: „Ofre Gud Løffigelse og betal den

høieste dine Løfter.“ Og i Sal. 116, 17 hedder det: „Dig vil jeg ofre Løffers Offer og paakalde i Herren Raad.“ Dernæst har Herren gjort os til aandelige Prester, for at vi skal ofre os til ham med Legeme og Sjæl, vore Evner, Styrke, Penge og Gods. Alt hvad vi er og har skal være et stadig Offer for ham. Dette kan synes at være meget, men naar vi ser hen til, hvoreledes Guds Søn ofrede sig selv for os, da bliver dog alt vort Offer lovere ringe. I Rom. 12, 1 hedder det: „Jeg formæner eder Brødre, ved Guds Barmhjertighed, at I fremstiller eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders aandelige Gudsdyrkelse.“ Gud har gjort os til aandelige Prester netop i den Hensigt, at vi skal udføre en aandelig Prests Gjærning.

Enhver troende skal være ikke blot en aandelig Prest, men ogsaa

en Konge

thi de er gjort til kongelige Prester. Man venter af en Konge, at han skal være tappert i Krig, og at han med Mod og Kløgskab skal forsvare sit Land og Folk og slaa Fienden. Det er ikke uden Grund, at den Helligaand kalder de troende kongelige Prester, de skal tappert og tro hjæmme mod det Onde, mod Sonden under alle Skikkelser og mod den aandelige Dyr under Himmelen. Jo Herren har beredt os netop til dette.

Guds Dyr.

Det hedder i vor Læst, at vi som kongelige Prester skal „forkynde hans (den troenige Guds) Dyr.“ Gud er visseelig ophøiet over alt, som blandt Mennesker kaldes Dyr, men for at saa os til at forstaa i alfald noget af, hvad han er, og hvad han siger os, saa maatte han tale til os paa menneskelig Maade. Men Dyr indbefatter alt, hvad Gud er i sit Væsen, og hvad han gjør for os, det indbefatter hans Hærlighed til os, hans Raade, hans Barmhjertighed, og alt hvad han har gjort for at frelse os og gjøre os til, hvad vi er. I vor Læst nævnes blot noget af det, som kaldes hans Dyr, idet det hedder: „Som, som kaldte eder.“ Men i disse saa Ord ligger der uendelig meget af Guds Dyr. Det vilde ikke have hjulpet os noget, at Gud kaldte os, dersom han ikke forud havde sørget for at frelse os. Gud kaldte paa Adam, da Adam havde syndet, men dette Guds kald bare forkrævede ham; saaledes vilde det have været ogsaa nu, dersom Gud efter sine Dyr ikke havde frelst os. Naar Gud nu kalder os, saa er det en Gudhed til at komme og nyde alt det gode, som Guds Søn har erhvervet for os. Nu hedder det: Kommer til Bryllup, alle Ting er beredte. Ja, Gud efter sine Dyr kalder os nu

saaledes, at han tillige giver os Vilje og Kraft til at komme; thi „Gud er den som virker i eder baade at ville og at udrette efter sit Velbehag.“

Id af Mørket.

Vor Læst siger: „Som, som kaldte eder fra Mørket.“ fra det aandelige Mørke, fra aandelig Uvidenhed og Sansmindighed. Det aandelige Mørke er værre end noget legemligt Mørke, aandeligt Mørke og Blindhed er værre end legemligt Blindhed. Den aandelige Blindhed indbefatter i sig ogsaa det, at en ikke vil se. Den aandelige Blindhed bestaar ogsaa i Godmod, Jædviddsighed og Selvfølskab, den aandelig blinde mener, at han ser, og mener derfor, at han trænger ikke noget mere Lys end det han har. Gud kalder de kristne ud af dette Mørke, for at de skal forkynde hans Dyr, hans Raade, Barmhjertighed, Hærlighed o. s. v.

Til Lyset.

Gud kalder dem ikke ud af et Mørke ind i et andet, men han kalder dem til sit Lys, ikke til Menneskers Lys, Forstand og Kløgskab, men til sit guddommelige Lys, som kan oplyse alt og alle i Verden. Et Talghys er et Mørke i Sammenligning med et elektrisk Lys, saaledes er et Menneskes itærvise Lys og Kløgskab et Mørke i Sammenligning med Guds Lys. Af Naturen fattes et Menneske ikke de Ting, som hører Guds Land til, ja saa forskert er et saadant Menneske, at det synes, at Guds Lys og Visdom er idel Daarsskab, medens et Menneske, som den Helligaand har kaldt ud af Mørket til sit Lys, „har en Salvelse af den Helligaand og vide alt.“ som er nødvendigt at vide til Salighed.

Underfulde Lys.

Det hedder ikke blot, at Gud har kaldt de troende til sit Lys, men til sit underfulde Lys. Guds Lys og Kundskab er underfuldt, ja saa underfuldt, at de lærde og ikke lærde vantro synes, det er Daarsskab og ikke Lys eller Visdom. Men det kommer jo deraf at de vantro ser ikke de aandelige Ting, de er blinde. Dette Guds Lys er saa underfuldt, at de vantro taaler det ikke. Naar et Menneske med sine legemlige Sinne ser paa Solen, gjør det ondt, saaledes ogsaa naar Guds underfulde Lys skinner mod et vantro Menneske. Lyset gjør dem ondt, det taales ikke, den vantro sætter sig til Modværge, Guds underfulde Lys viser eller aabenbarer den vantroes onde eller Mørkets Gjæringer, og derfor lukker han sine Sinne for dette Lys, og de vil betragte dette underfulde Lys som Daarsskab.

Gud har kaldet de troende ud af Mørket til sit underfulde Lys og har derved gjort dem til en udvalgt Slægt, til et kongeligt Presteskab og et helligt, netop for at de skal forkynde

de hans Dyr, som har gjort saa meget for dem, og da Gud vil, at alle kristne som aandelige Prester skal gjøre dette, saa skal de, som har faaet det som sin Skaldsgjærning her i Tiden at forkynde Evangeliet og alle Guds Dyr, i hellig Grad og med Lyst og Jær altid og allevegne prise Gud og forkynde hans Dyr.

En Drafers Beskjendelse.

Jeg kjendte en ung Mand, som drak. Det vil sige, jeg kjendte ham af Udseende, for jeg saa ham ofte i Vgen, idet han enten gik ind paa eller kom ud af Saloon. Desuden havde jeg truffet ham nogle Gange, men næsten altid var han beruset. Et Par Gange saa jeg ham ogsaa i Kirken. Han kunde vel være omkring 30 Aar, og dog var han ganske forfalden. Om Vinteren plejede han at arbejde i Stogen, og om Varen drak han op Pengene, og senere udover Sommeren gjorde han smaa Tjenester for „Saloonkeeperne.“ saa han havde noget at drikke for.

En Aften, jeg skulde gaa hjem, kom jeg til at gaa indom hos en Familie, som hørte til Menigheden. Det var en eller anden Ting, jeg vilde sige til dem, uden at jeg tænkte paa at standse der. Og der træffer jeg denne unge Mand. Han sidder ved Siden af Manden i Kuffet med en Brandevinshalve i Haanden. Stenen springer rundt noget forfjanset over at Præsten skulde komme saa usforvarende over dem. Jeg hilste. Da den Aftenmede saa mig, svinger han Fla-sken over Hovedet med den høire Haand, floar ud med den venstre, straalte i stormende Selvfølselse og siger:

„Der er inte nau paa Brandy her, vil du ha dig en Taar.“

„Er du fuld nu igjen.“ sagde jeg, idet jeg saa paa ham med et Blik, som jeg tror indeholdt mere Medfølelse og Sorg over hans Tilstand, end mine Ord. Han glemte straks Fla-sken i Kommunen og munnede en Undskyldning:

„Du faar misfilla, jeg saa ikke, at det var Præsten.“

Dette var alt han og jeg talte sammen. Han var saa overitadig beruset, at jeg trodde det vilde ikke nytte at tale med ham. Derfor udførte jeg mit Virnde og gik igjen uden at ændre ham noget mere. Idet jeg gik hjemover, tænkte jeg paa, at jeg maatte have været for skarp mod ham, for jeg lovede i ganske stærkt for sigesom at overdøve ham. Staffars Mand, tænkte jeg, det havde maatte været rettere af mig at tale pent med ham. Saaledes bebrejdede jeg mig, men det var nu intet at gjøre ved det, og desuden var han i en saadan Tilstand, at det ikke nyttede at tale for-

meft til ham. Jeg tænkte ogsaa paa, om der var noget jeg kunde gøre for ham, om det var muligt for mig at redde et saadant Venneſte. Det eneste maatte da være at tale med ham, derjom det lykkedes mig at træffe ham foftende engang. Men medens jeg gik med saadanne Tanker, har nok ogsaa dette begrundelige Hode givet ham noget at tænke paa. Det forstod jeg Dagen efter, thi da var det ikke jeg, som gik for at tale med ham, men det var han, som kom for at tale med mig.

Jeg blev høilig forundret ved at se ham paa mit Studerværelse, saa meget mere som dette var første Gang, jeg havde truffet ham foftende. Han var i Begyndelsen lidt forlegen, men jeg saa, der saa han noget paa Hjerte, som baade Forlegenhed og Skamfølelse maatte vise for.

„Du blev vel fint paa mig igaaftes?“ begyndte han.

Dette var for mig en god Anledning til at gøre Afbigt for min skarpe Tiltale, og jeg forlikkede ham, at jeg ikke blev vred paa ham, men at jeg vistnok blev meget bedrøvet over at se ham beruset. Der faldt han ind og begyndte at udøse sit Hjerte: det var netop, hvad han ogsaa var bedrøvet over.

„Det er fælt at et Venneſte ſkal drikke fra sig Saus og Samling og bli værre end et Dyr. Dere Præfter ſkulde tale mod Druffenſkaben, tale til dem, som ikke er begyndt at drikke. Jeg er ødelagt, det er forbi med mig, det er forfænt for mig, men dere ſkulde advare ſkikkelige Folk mod Driffen. Der er mange ſlige ſom mig. Men det er fælt at være en Dranker. Dere, ſom ikke har prøvet det, ved ikke, hvad det er.“

Outrent ſaaledes talte han. Jeg prøvede at ſige:

„Men du ikke ſlutte da, naar du ſer, det er galt?“

Nei, det var forfænt for ham, mente han. „Hvorledes gik det til, at du begyndte at drikke?“

„Jeg kom ſammen med Kammerater, ſom tog mig med til Saloonerne. Vi blev glade, naar vi drak, og ſaa vilde jeg være ligesaa god til at ſvandere ſom de. Saa blev vi ſiddende paa Saloonerſte til langt paa Nat. Om Morgenen havde jeg ondt i Hodet, og ſaa var jeg ſaa tørſt. Saa drak jeg igjen, først for at ſlutte Tørſten og ſeere for at komme i godt Humør. Men hvordan blev det med Humøret? Det blev værre med det hele Tiden. Ingen Voft havde jeg til at arbejde. Jeg fandt ikke Fornøiſe i noget andet end at drikke. I Forti-ningen trodde jeg, det ikke var ſaa farligt. Jeg kunde ſlutte igjen, naar jeg vilde. Jeg ſaa det var galt, men jeg vidſte ikke, hvor farligt det var. Det var min egen Skyld. Jeg var

forlovet med en mig Pige, men da hun forſtod, at jeg drak, ſaa ſlog hun op med mig. Saa drak jeg endda værre for at ſlutte Sorgen. Slutte Sorgen jo! Det var at ſaa Dje paa Aiden. Men jeg ſkal ikke bebreide hende. Det er fælt at være en Slave af Driffen.“ Vængere kom han ikke, før Graaden ſtod i Halsen paa ham. Om en Stund begyndte han igjen og gientog, at vi Præfter maatte tale mere mod Driffe end vi gjorde.

„Jeg er ødelagt, jeg er ødelagt, for mig er det for ſent at holde op.“

Det gjorde mig ondt at ſe denne Fortvilelse og jeg forſøgte at foreholde ham, at det endnu ikke var forſent for ham at ſlutte. Nu var det ikke forſent, men imorgen kunde det maatte være det.

Jeg foreholdt ham da, at han maatte bryde overtvært med engang og beſt ogſaa bryde overtvært med dem, ſom han drak ſammen med, og forſøge at ſaa ſig Arbejde. Naar man har ſtadigt Arbejde, er Friſtellerne færre. Og ſaa ſkal du bede Gud om at bære dit Hjerte. Det vil ogsaa jeg gøre. Hans Anſigt ſyntes at lyne op, ſom om et nyt Haab begyndte at danne i ham.

„Ja, kanſte!“ ſagde han eftertænksomt. „Ja, kanſte det gaar an at ſlutte alligevel.“ Jagde han efter en Stund.

„Ja, med Guds Hjælp gaar det an,“ tilſvarede jeg. Da han gik var han meget lettet, og jeg var ogsaa glad, fordi jeg ſatte meget Haab til hans Veſlutning, thi jeg ſaa, at han havde taget en Veſlutning.

Siden har jeg aldrig truffet ham. Maatte er han reist til et andet Sted. Maatte han forſøger at komme blandt bedre Kamerater og leve et ærbart Liv. Jeg har ialfald det Haab.

Denne lille Taleveſe har jeg for-
talt for om muligt at formilde den almindelige Dom over dem, ſom er blet Slaver af Driffen. Vi ſkal betragte dem ſom ulukkelige Venneſter, der krænger vor Hjælp og vor Sympati. Vi ſkal ikke være allfor ſnare til at fordømme dem, men heller i Venlighed ſøge at komme dem til Hjælp. Der er viſt mange ſaadanne, ſom før er komne i daarligt Zeiſtab, ſaa lidt efter lidt ſelv er det daarligt Zeiſtab, og ſaa endelig har ſunket dybere og dybere, fordi de har følt at alle de Folk foragtede og bortſtabte dem. Kan vi viſe dem, at vi holder af dem ſom ſaadanne, der er vore Medmenneſter og vore Medfor-ſatte, ſaa kan det godt hende, at vi viader dem tilbage. Var det ikke ogsaa ſaaledes vor Herre Jeſus omgik-kes og røndt Toldere og Syndere? Naar vi forſøger at advare en ſaadan, ſom for Ekſempel er forfalden til Drif, ſaa er vi ſaa allfor tilbøielige

til at viſe vor Selvgodhed, at vi er ſaa meget bedre end han. Paa den Maade ſaar vor Advartel, om den end er nok ſaa velment Karakteren af en Vebreidſe, og han, ſom vi forſøgte at redde, kommer ſun til at hade os. Er vi beſjælet af Kriſti Kjærlighed, ſaa vil dog den ſikkert finde Raad og Maade og vil vinde vore ulukkelige Brødre og Søſtre for Guds Rige.

(Judeſionæren.)

Bare en Dag.

Guds Almanak har blot en Dag, og det er idag.

Satans Almanak har blot en Dag, og det er imorgen.

Daerens Almanak har blot en Dag, og det er „om en Tid.“

Skilſaen uendelig Daarſtab at ſige „imorgen,“ naar den Selſkhaand ſiger „Idag“!

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth
HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York
Nærmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter
Kristeligt Herberg for indvandrere og
andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmiſſio-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og ſtaaer
Emigranterne bi med Raad og Daad.

EASTERN REALTY CO.

Hopperstad & Teisberg
Vi kan anſkaffe det bedste
Land i gamle naavelſom nye
skandinaviske ſettlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger

217-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. Houſe.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases
Linier

WISSELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Scandinaviſk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1162 Tacoma Ave.

Scandinaviſt

Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
1945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, 29n.

Alterbilleder

Portretter og Udsnit
materier udført godt og
billigt. En Arbejde garanteret. 11 West Columbia.
De bedste Maleriſtninger billed. Skriv eller ſamtal til
Erne Berger, Billed.
514 1/2 Wash. St., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Rådeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Devitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - | Red 3681
| Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa

ROBT. W. COLLINS

Suite in Wiggest Bldg.
handler med Real Estate og faste
Landelødemaa. Lønn.
COEUR D'ALENE, IDAHO

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør

Skandinaviſk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-13 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly, Kristeligt Ugeblad udgivet af Protestsantismens for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

All vedrørende Redaktionen indsendes til W. D. Hjerte, 1818 Donovon Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgjærelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

All vedrørende dette Blads Forretning bejsørges af Post. D. W. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret .....\$ .75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Kristelig Kjærlighed.

Den bekjendte, for ikke længe siden afskede Presbyterianspastor, Dr. Howard Crofton, fortæller følgende: Han greb med egen Haand en Tro, som var kommen ind i hans Hus, førte ham til Politistationen og vidnede imod ham, og da han var bleven domsfældt og sat i Jænglet for at begynde paa sin Straffetid, gik han til ham og sagde: "Min Ven, jeg ønsker dig intet ondt. Du begik en strafelig Gjerning og fortjener din Straf; men nu siger jeg til dig, at jeg er rede til at hjælpe dig at begynde et nyt Liv." Mens han nu var i angiel, besøgte han ham, ommuntrede ham og velsede ham, saa han blev en kristen. Da hans Straffetid var udløbet, hjalp han ham til en Kretstasse, hvorved han kunde tjene sit Brød paa en ærlig Maade. Manden blev et ganske nyt Menneske, giftede sig med en haderlig Pige i en af Veststaterne og vedligeholdt en sønlig Brevveksling med Dr. Crofton lige til hans Død. Dette var vi kolde praktiske Kristendoms. Efter "The Literary Digest."

Guds Villedes Gjenoprettelse i os.

Det er Evangeliets Gjerning atter at tilvejebringe og gjenoprette Guds Villedet i os. Mennesker beholdt Fortand og Vilde, men længe Tider saare forvandrede og vællede. Derfor har Evangeliet fornemmelig at gjøre med atter at skabe os til det og et bedre Villedet. Thi ved Troen gjenfodes vi til det evige Liv, eller meget mere til det evige Livs Gaa.

for at vi leve i Gud og med Gud og ere Et med ham, som Kristus siger. Men vi gjenfodes ikke alene til Livet, men ogsaa til Retfærdigheden; thi Troen griber Kristi Fortjeneste, tror og er forvisset om, at vi ere frelste ved Kristi Død. Derfor kommer da en anden Retfærdighed, nemlig et nyt Liv, hvorefter vi, efter at vi ere underviste ved Ordet, ved den Hellig-Aands Hjælp beslutte os paa at være Gud lydige. Men denne Retfærdighed begynder hos i dette Liv og kan ikke være fuldkommen i dette jordlige Liv. Men Gud lader den begynde sig, som om den skulde være fuldkommen eller en Betaling for Sunden, men fordi den kommer fra et Hjerte, som i Troen fortæller og forlader sig paa Guds Barmhjertighed ved Kristus. Derfor ser ogsaa dette ved Evangeliet, at den Helligaand gives os, der kæmper mod Santroen, Misundelsen og de andre Vaster i os, for at vi alvorlig ønske og begjære at være Guds Ramm og have Ord a. i. v. Paa denne Maade begynder i dette Liv Gjenoprettelsen af dette Villedet i den nye Skabeling fornemmelig Evangeliet, men fuldføres ikke i dette Liv. Men naar den bliver fuldført i Guds Riget, da vil Vilden være rigtig fri og god, forstanden rigtig oplyst, Samvittigheden stærk og fast. Da vil det ogsaa ske, at alle Skabelinger underkaste sig os og blive lydige mod os, end de være med Adam i Paradiset.

Guds Værns første Videlse.

Den første og fornemmelig Videlse, som Guds Værn har, er at hver mand drage med sine Sander og for Sunders Skyld med en bedrøvet Samvittighed. Ja, hvor glad de første Tjenestegjænger er, men de dog underlyden træffes og ligesom gjenemskedes af Guds Vredes Vile. For Djævelen havde de ikke heller Fred, thi imodens han ved, at de tager fejl, at de derover hjerteligen græmm sig og strygte for Guds Vrede, som lætter han efter dem og holder sine gruelige, glørende Vile i deres Hjertener sigende: Du har sundet; derfor er Gud vred paa dig. Dette gjør han almindeligvis da, naar det forduer og løner, naar gruelige Drenge og Alder er forhaanden, eller naar Mennesket er naager som troligt for det bedste, men har tabt Mandens frelsende Ord noget af Sigte; ja, det ser ud imodens som de vage for sine Sunders Skyld af Gud aldeles forvandrede, som var al Helligaand dem indvandre og dermed af Helligaand dem tillyst, og at de vil være et Hætte til at vide; thi de frendes Viste er, næsten alle af vide af noget Lykke der paa Jorden, da dermed de vantracude loke og frandske i offens Overhaandig bed. Saa underlyden handler Gud

med sine, og saa dult følger han sin Maade for dem. Men paa Dominans Dag skal det blive anderledes; da skal den retfærdige gaa til det evige Liv, men den vantro Verden til den evige Lid.—Prætorius.

I alleve Time.

"Ja, De ved, at en Væge nok oplever noget af hvert," svarede Doktor Winther en Redningsmand, som havde talt med en Lid.
"Væge tungt og glædeligt?"
"Ja naturligvis. Men Gud ske Lov, en Væge saar da ogsaa os og da se, hvorledes Gud kan saa hjælp, selv om det se valdrig som hælelt ud. Og det starter jo saa underlig ene egen Tro. Det er ikke saa længe, siden jeg oplevede en saadan Historie."
"Ja, fortæl mig, hvordan det gik for sig, Doktor?"
"Ja, fortæl mig, hvordan det gik for sig, Doktor?"
"Ja, gjerne!" Og Doktoren begyndte:
"Jeg havde ogsaa, naar jeg fort om Aftenen eller endog over Midnat som hjem fra et Sogebesøg, lagt Mærke til, at et Bindu i Sjælderelagen i Huset ved Siden af gik op, og en gammel Kone stod Sovedel ud, som hun saa efter nogen.
Om Dagen saa jeg, hun sad ved Binduet og strilled, og jeg havde ogsaa lagt Mærke til, at hun altid havde en opslaaet Bibel foran sig.
Saa var det en kald Vintermorgen, bevæd Bløffen tre. Jeg kom hjem fra et Dødsbede. Men den gamle Kone sad endnu oppe. Gardinet var nemlig ikke trukket for, saa jeg kunde se ind i hendes Stue, hvor hun sad og læste ved sin lille Lampe i Vindelen. Værelset var fattigt møbleret, men ellers saa alt saa net og pent ud.
Jeg justes, hun sad med Sovedel i en lyttende Stilling, og jeg var lidt usikkerlig over, hvorfor hun sad saaledes ude Nat eller Nat.
Jeg skulde snart saa vide det, thi tidlig næste Morgen fik jeg Ord om, at den gamle Kone pludselig var bleven syg, og at jeg maatte komme ned til hende.
Det gjorde jeg da. Men jeg saa, straks jeg kom ind, at der havde Døden allerede sat sit Stempel. Jeg satte mig hos hende, underlygte hendes Puls og spurgte, om hun havde mange Sværter.
"Ja, her i Prøstet, Doktor," svarede hun med netpe hørlig Stemme. "Jeg gider det vist ikke længe nu, hver jeg."
"Er De hange for at gaa bort da?" spurgte jeg detsagende.
"Nei, det er jeg ikke, men —"
"Men?"
"Ja, jeg vilde nog gjerne gaa til min Gud og Frelser, men jeg er da

smilet til Jorden endda."
"Ja?"
"Ja, jeg har en gammel, krøbelig Mand, Doktor, og hvem skal sidde oppe om Natten og lusse op for ham, naar han kommer hjem?"
"Saa De er gift?"
"Ja, jeg har været gift i syv og tredive Aar, men det er hære i de sidste tredive Aar, jeg har maattet holde Vagt."
"Være i tredive Aar! Jeg kan ikke sige, hvor dette greb mig."
"Men hvorfor sidder De oppe?"
"Spurgte jeg. De skulde heller gaa til sengs."
"Ja, det skal jeg nok sige Doktoren. Sagen er, at min Mand næsten altid kommer fuld hjem — det er Uvædsen, der holder ham ude, skal jeg sige Dem. Og naar han saa kommer hjem, vækter jeg paa ham ved Vorten og lasser ham ind, at han ikke skal gjøre nogen Stasi og vække de andre i Huset. Han er jo min Mand, og jeg vil vedlig, Folk skal tro det allermest ogsaa —"
"Væren gik op, og en gammel Mand trængte ind. Det var tydeligt at se, at han var en Drunket. Men han var næsten pent stædt.
"Kommer du for at se til mig nu, Hans?" hviskede den gamle Kone venlig og Mild og traf ham med den Sengestanten.
"Det bliver tungt at skulle sige dig Jærnel, men det er vel bedst, det gaar saa ogsaa. Vi skulde jo som gode Sæuner, glæde i hverandre, ikke sandt, Hans?"
"Hvor lantes ikke disse Ord af den gamle Mand til Hjerte. Kausse mindede de ham om den første Kjærlighedsstid, da de som unge gav hverandre sit Ja og lovede hverandre Trofast og Skerlighed.
"Marie!" hviskede den gamle Mand, idet han klappede hende paa kinden. "Du har hørt det ondt hos mig, du kaffar. Men det vil jeg sige dig, Marie, jeg har bestandig elsket dig, endda jeg har været som daarlige en Mand."
"Ja, det har du nok gjort, Hans," svarede hun. "Og kan du huske, dengang vi først traf hinanden?" spurgte hun med den sidste Rest af Kraft, hun havde. Det var klart, at hun vilde lære at gjøre hans Hjerte blødt.
"Som nikkede.
"Men nu, da jeg skal da, har jeg lyst til at minde dig om vort første Møde for at sige dig: Vi maas mødes igjen paa et bedre Sted. Vil du ikke? Vil du ikke mødes med mig i Himlen?" spurgte hun med bevægede Stemme og tog hans Haand i sin.
"Vil du ikke — kanst snart ogsaa — møde mig i det bedste Stem deroppe, hvor du ved, var lille Hans ogsaa er? Vil du ikke?"
"Han lagde sit gamle Soved op til

sin trofaste Gustens Brevst, og under Ven og Taarer blev det sidste Både aftalt.

En Skind efter døde hun med et luffeligt Smil paa Læben.

Med hendes Baare lod den gamle Mand med sin deede Gustens Brevst i skrift Klude og Hjerte fuldt af underlige Tanker — Tanker paa det deilige Både, han skulde saa med sin Ungdoms Præd.

Han havde ofte, mens hun levede, prøvet paa at afstaa fra sin daarlige Liv, men der blev ingen Forandring.

Kun tænkte han med og bad, nu gav han sig over til den stærkere, til sin Fæstelse, og han fik Kraft til at vandre et ind Veenet. Jeg haaber, han har faaet Naade til at seise, og jeg maa ofte huske paa Ordet om, at den rethardigens Bon fornaar meget. Den gamle Mone havde jo i alle disse lange Aar bedet for sin stoffars Mand.

Skad hun ikke opnaaede at se paa Jorden, det kan hun i Troen og i Smædet, og hendes Haab skal ikke besvømmes. „Gud er Hjælpelighed.“

laude Doktoren til med et lyst Smil.

„Gud er Hjælpelighed.“

Hvorfor jeg gaar til Kirke ogsaa paa Regndage.

Jeg gaar til Kirke paa Regndage, fordi:

1. Gud har velsignet Herrens Dag og helliget den, og han gjør ingen Undtagelser for varme eller kolde eller stormfulde Dage.

2. Jeg vender, at min Skælsøger er der, og vilde blive overrasket, om han vilde blive hjemme for Birets Skuld.

3. Min Kærskærelse trænges mere paa Søndage, naar der er saa, end paa de Dage, naar Kirken er fuld.

4. Mit Eksempel kunde have Indflydelse paa andre.

5. Ved en vigtig Forretning holder ikke Regnveiret mig hjemme, og det at besøge Kirken er i Guds Øine meget vigtigt.

6. Mandt den Blangde, som søger Fornøjelse, ser jeg, at intet Veir holder selv den sørgeligste Kvinde fra Ballet, Koncerten eller Teatret.

7. Slikt Veir vil vise mig, paa hvad Grund min Tro er bygget; det vil bevise, hvor meget jeg elsker Kristus. Sønd Skjærlighed lader sjelden et bestemt Både slaa fejl.

8. Min Tro skal vises ved mit selvforneende Skriftstudium, og ikke ved Barometrets Stigen eller Falden.

9. Skjænt mine Indskudninger tilfredsstiller mig, holder de ikke Stik for Guds Prøvelse.

Den gamle og den nye Tro.

Den afdøde Pastor Harris i Hermannsburg mødte engang paa en

Reise i Jernbanetubeen en rig Mand, som havde erhvervet sig en Formue ved Hartilfabrikation. Manden, som ikke kendte Harris, fortalte paa en kærtende Maade om de Millioner, som han havde vundet ved sin Forretning.

„Se bare paa mig.“ udbød han, „jeg er nu en rig Mand; jeg er bleven det ved min utrættelige Jlid, bare ved et udvalgte de Gaver, som ligger i mig. Forhvaar De Dem paa Instruktionen af Kjørtillæse, min Herre?“

„Alle meget. Jeg er Præst.“ svarede Harris ligegyldig.

„Ja, ja! En Præst, hvor heldigt! I lang Tid har jeg ønsket at saa tale med en Præst, forat jeg kunde fremskrive for ham et vigtigt teologisk Svørgemaal. Tillader De? Nuomhaanden siges her en hel Del om den gamle og den nye Tro. Jeg beder Dem at sige mig, hvad der fortales ved den gamle og ved den nye Tro.“

Harris var villig til at behandle dette Svørgemaal, men han bad om Tilladelse til at gjere det ved at drage en Sammenlikning. Det blev ham indvilliget, og Harris begyndte:

„Se, min Herre, her er en Mand, men Gud har velsignet i sit jordiske sold. Han giver ham en god Indtægt hvert Aar, men tiltrøds for dette bliver han besejdet og adnug og tænker ved sig selv: Jeg har ikke fortjent dette. Hvorfor kommer det, at min Gud overræser mig med sige Belsignelser? Men Gud vedbliver at velsigne denne adnug Mand, og omfattet bliver han velsignede og rig. Og dog bliver denne Mand mindre i egne Sine og mere adnug. Han udbryder: Jeg er ikke værd det ringeste af al den Rikdom og af den Trofasthed, som Gud har vist mig. Se, min Herre, det er den gamle Tro.“

„Men hvad den nye Tro angaar, saa er den dette: Der er en anden Mand, hvem Gud har velsignet med Rigdomme. Men det skoster ham paa at se, at dette har til Henfækt at være hans Adnug og den taknemmelige Skjærlighed mod hans Herre. Næstefor at blive mere og mere taknemmelig Dag for Dag, vokter han sig stærre i sin egen Betragtning og glemmer saa ganske sin himmelske Beskyttere, at han omfattet udraaber til alle sine Kæmper paa Jerubabereffen: 'Se paa mig! Dette er jeg.' Se, min Herre, det er den nye Tro.“

„Santa Claus.“

Miss Elizabeth P. Thompson en af Lærerinderne ved Douglas Skolen i Minneapolis fortalte sig Elever, som er i W-Mars Alderen, at der ikke er nogen virkelig „Santa Claus.“

Miss Thompson troede ikke, at hendes Bemærkning vilde vakte saadan Be-

stytelse hos Børnene. Men de Seer, som laudt Stod i Børnenes Øjen, fortæller en saadan Historie. Efter i Hast at have rodfæstet sig med de ældre Elever ved Skolen, hørte de mindre Børn hjem og overraskede sine Forældre med at sige, at der ikke var nogen Santa Claus.

Miss Thompson siger, at hun spurte, hvormange af dem troede, at der var en Santa Claus. De fleste af dem svarede, at Papa og Mama var Santa Claus. Derpaa fortællede hun for dem, at Visten til at give og gjere godt naar Julen kom, havde man kaldt „Santa Claus.“

Hun siger, at hun ikke gif saa vidt som at sige, at der ikke er nogen Santa Claus; hendes Mening var at forklare, hvad Santa Claus betød. Børnenes Forældre er overrasket over, at Lærerinderne har berømt deres Børn Troen paa en Santa Claus, og nogle af dem er endnu gaaret saa langt, som at spørge Skolebeholder, om en Lærerinde har Lov til at blande hvidsme Ting ind i Undervisningen.

God alle Forældre havde lauden Ridsjærbød for, at Troen paa Jesus Kristus kunde blive indvilliget og bevaret i deres Børns Hjerte, som disse Forældre har udvist, naar det gjælder Troen paa Gudens Santa Claus! De vilde da sikkerlig være mere varfomme i Valget af Skole for sine Børn.

En Soldathistorie.

I Aaret 1870, da den tysk-franske Krig gif for sig, kom ogsaa Skudet til mig: „Under Kamerat!“ Jeg blev anvist Regiment No. 10 og sat ind i første Kompagni af dette Regiment. Blandt Underofficererne i dette Kompagni havde en ved Ravn Siedel hængivet sig til Tricket, og som en Sønd altid drog en anden efter sig, saaledes var der ogsaa blevet af denne Draaber en Gudsbeholder, der hattede over alt, som var belligt. Man skulde have troet, at den beværende Skadningsangre Lids døde Alvor skulde have gjort et Indtryk paa ham og ruffet op i hans Samvittighed. Men paa Siedel kunde man intet merke; ja selv ikke dengang, da vort Regiment ruffede ind i Frankrig.

Det morderiske Slag ved Gravelotte, Kanontordenen omkring Metz og senere de blodige Dage ved Orléans, hvorved alle vore Regimenter maatte være med, bragte dog intangen en til til alvorlig Eftertanke, som ellevs henlevede sine Dage tankeløst og letfærdig. Men paa Siedel hattes alt dette ikke at gjere noget Indtryk. Ja selv midt i den blodige Slagbommel har jeg hørt ham udtale de fjendtlige Spotteord, som den Tanker ofte paafant mig; „Hvor er dog Guds Langmodighed og Tålmodighed stor

mod Sundenen!“

Efterat i den første Salved af December Volturimere var laadet og fremagt, turde vi tage nogle Dages Gulle fra de mange næsten umenneskelige Strabadser, som vi havde haft igjær igjennem paa Marscher og i Kampen mod Fienden. Det var en fredelig Tid for os disse Dage midt i al Arigstimmuel omkring os. Selv den skønne Julefest kunde vi henleve i af No; denne blev da ogsaa teiret saa godt som usigt.

Men der blev mig ogsaa en særlig Glæde tilde i disse stille Dage, idet en Ven i Hjemmet sendte mig nogle Runt af et frelletigt Brev. Jeg tænkte mine Kamerater, som var sammen med mig i Marcketeret, om de vilde høre paa, naar jeg læste lidt for dem. Med Glæde blev det grebet, og Ordene laudt Indgang i Hjertene.

Vi skulde dog snart paa en bedrøvelig Vis fortales i Værelsen. Den næste Siedel kom ind, og da han blev var Vished, rev han det ud af sin Haand og truede med at hænderrine det. Jeg sagde venlig til ham, at dette var min Eiendom, som han dog ikke maatte forgribe sig paa. Men da skulde man høre ham skælde og bande! Hvert rettedes hans Ord mod mig, og derpaa gjaldt det Gud, Guds Ord og alt belligt. Jeg bad ham, at han dog ikke maatte gjere saadant og navnlig ikke spotte Bibelen, som var Kilden til al Trøst. Men han mente, at han ikke traangte sig Trøst; han øste sin Trøst af Flasken, og saa længe denne vilde ikke udsæredes, saa længe havde han Trøst, Mod og Kraft. Bibelen doger som for gamle Mæringer; Soldaten bliver bare forruffet ved den.

Jeg svarede ham, at jeg maatte indsejaa ham deri og vaaftaa det modfatte, vently at en god Kristen aldrig er en daarlige Soldat. Jeg holdt det ikke for ret at sige mere, thi det kunde være at koste Verlet for Solda. Han forsogte endnu en Skind at seimne med alle Slags Forhaanelser, og da han ikke laudt det foruflede Vilfeld, gif han snart og lod os i No. Vi læste derpaa Bladene til Ende og underholdt os til sent paa Kveld om Hjemmet og Familierne.

Vore rolige Dage skulde indlertid snart tage slut. Den 2. Januar tidlig om Morgenen vækkede allerede Trænnerne os til Sidermarch. Det stadige Arbejde skulde begynde for os igjær Kraft i det nye Aar. Vi marcherede mod Le Mans, og den 11te og 12te Januar kom det der til et blodigt Slag. Vort Regiment havde otter vorte Lad, dog var Siedel var ogsaa hængivet hellsindet derfra. Det var det sidste Slag, som vort Regiment maatte tage Del i.

Under Fredesforhandlingerne i September var vi snart ber, snart der, og

blev hendes Bøn indvilliget. Hun traadte ind i Bærelset, hvor hendes Børn laa, og stod nu for den sørgelig tilfældige Skuffelse, der laa her i Jeberheden og med tilfældede Fine. D didste han dog, at hans hjerte Moder var kommen hid til ham, havde reist den lange Vej for at pleie og trøste ham — visstelig, det vilde være værgende Bølsen for ham. Dog, hun maatte jo ikke tale. Men en Ting er hende dog foruændt nemlig at lægge sin Haand paa hans glødende Pande. Og underbart! Saa snart den hjerte Moderhaand berøire Panden, udbrød den søge i folig Glæde, uden at have aabnet sine Fine: "O Moder, det er din Haand!" Og den Staffars søge kom sig under den milde Moderhaands Pleie.

Engang Hjerle, du, som maaske vandte mange og mørke Veie og i dyb Smerter Flaer, at Derrrens Haand ligger tungt paa dig; vær trøstelig! Vent kun en liden Stund, saa mermer sig med hurtige Skridt den evige Hjertelighed for at trøste dig, som en Moder trøster, og naar du mindst tarer det, vil Hjelpen brude frem som Morgen solens Straal, og den milde Trøst fra de evige Høie vil vederbyrge dig, og med Taknemmelighedens Taarer vil du jubbe: "Moder, det er din milde Haand!" Derrrens Haand ienberriser, men den læger ogsaa, den flaar, men den forblinder igjen. Da i Ef. 66, 13 flaar der: "Som en hvemt hans Moder trøster, jaakdes vil jeg trøste eder."

En ung Knud kom engang til en af vore Kirkefadere og flagede over, at han ikke var istand til at blive befruet fra de onde Tankter.

Da sagde Eldingen: "Min Søn, du kan ikke hindre Anglene i at flyve over dit Hoved; men du kan godt hindre dem i at bygge Rede i dit Haar eller i din Skappe. Saa du ikke ganske holde de onde Tankter ude, saa hold dem i Tømme, saa de ikke bliver til Gjering. Lad de Tankter, som falder dig ind, ligesom jare ud; kommer de, saa lad dem otter flyve og opbehold dem ikke."

Spartanerne sagdes at være luffelige, fordi deres Konger saa godt forstod at styre og regiere vel.

"Rei," indvendte en af dem, "de er luffelige, fordi Kongernes Hunderaatter har lært at bise en god og oprigtig Lydighed."

Det er et Forbud paa et Høifs Hundergang, naar det foragter og glemmer den nødvendige Lydighed mod Lov og Lovlighed.

Den, som sin Lid til Gud har sat, han bliver ei af Gaa forladt, og aldrig glemme fort vofene.

OTTO COLTOM & CO.
General Merchant
HARDWARE AND FURNITURE
Phone Line 1607 Custer, Wash.

DR. P. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 579

A. & E. Schmidt Co
200 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Store over for Bøiling af Silbertværet
Køen, Udsalg, Mikroskop, Teleskop,
for. Sømmaskiner, Bøger, Musikinstrumenter
og Kjøretøier. Skriv "Schmidt" til os.

J. T. WAGNESS
PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

STANWOOD,
FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH

GEO. M. MITCHELL
Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters
receive careful attention
Stanwood, Wash.

**PACIFIC DISTRIKTS PRESTER
OG MENIGHEDER.**

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823
Athens Ave., near San Pablo og 25th
St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag
Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-
læsning, kristelige Foredrag, Missions-
møder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637

St. Paul's English Ev. Luth. Church,
22nd & Linden Sts. Services Sundays
at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
Fruitvale.

**Masonic Hall—Services the 1st and
3rd Sundays of every month at 2:30
p. m. Sunday School every Sunday
2:30 p. m.**

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every
month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. H. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St.

naar Gladstone. Gudstjeneste hver
Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.
7:45. Alle Formiddagsgudstjenester
holdes i det norske Sprog og alle Af-
tengudstjenester i det engelske Sprog.
Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2702.

Tacoma.
Vor Frelzers Ev. Luth. Kirke, Hj. af
17de og So. J Sts., Cable og So. K St.
Cars. Gudstjeneste hver Søndags For-
middag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndags-
skole Kl. 9:30.
OVE J. H. PREUS, Prest.
1767 So. I St. Phone: Main 4270.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11
Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjær-
net af E 10 og Grant St. Tag Sellwood
eller W. R. eller W. W. Sporvogn til
E Grant St.

Keiso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag
Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die
Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk.
Ungdomsforeningen møder 2den Søn-
dags Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens,
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag
i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kir-
ke af Den norske Synode, Hjærnet af
29de og Grand Ave. Gudstjeneste
hver Søndag, undtagen den første i
Maanedens; Formiddag Kl. 10:45 og
Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i
Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. F. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Re-
gel hveranden Søndag Kl. 11 Form.
Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every
other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens.
Søndagskole før Gudstjenesten.

**Kamiah og Kooekia, Kennewick, Joel
og Howell.**
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immannuels lutherske Kirke af den
norske Synode, Hjærnet af Pontius
Ave. og Thomas St.—Lake Union eller
University Sporvogn til Thomas St.,
saa to "Blocks" vest (ned Bakken).
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole
Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4428.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver
Manned Gudstjeneste paa engelsk Kl.
7:30, 2den, 3die og 4de Søndag Kl.
11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11
Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3
Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
undtagen 2den og sidste Søndag i
Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

**Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag For-
middag Kl. 11.**
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag,
Kl. 10:45.
Olalla Gudstj.—2. Søndag Kl. 4 Efterm.
og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag
Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillys-
ning.
Phone Main 3910 **OLAF EGER.**
4304 N. Cheyenne St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 2222 Howard St.,
near 18th St., San Francisco; resi-
dence, 2222 Howard St. Services:
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday School in San Bruno
Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
- Blekkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.
- Banlon, H. E., Silvana, Wash.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Christenson, M. A., 325 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Carlson, L., 514 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 4304 N. Cheyenne St. Phone: Main 3910, Tacoma.
- Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grynsberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B1729, Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Hellickson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.
- Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Fir, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. @ Main 2702, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
- Preus, Ore J. H., 1767 So. I St., Phone: M 4270.
- Stub, H. A., Tel. Main 4428, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Sorenson, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Balfard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavler, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionsionen
i Pacific Distrikt
T. E. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland
Barnshjem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland
Barnshjem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Jose-
phine Alderdomshjem, Stanwood,
Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine
Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Modtaget til Pacific Lutheran Academy, Parkland.

Ved L. E. Sotra: D. S. Skjerve, \$100; John Hall, \$5; John Furnas, \$5 ..... \$110.00

Ved Martin Tingelstad fra følgende Medlemmer af Ungdomsforeningen i Parkland, N. D. Whites Rald i Silverton, Ore. Axel Varsen, Anette Varsen, Chas. Varsen, Martin Tingelstad, Marie Tingelstad, Poul A. D. White, Martha Jensen, Olive Jensen, Vena Christensen, John Gopferud, V. Jøse, Nils Langset og Herman Torgersen hver \$1.00; fra Harry Steen, V. S. Wener, Gustav Tom, Mary Gottnoold, Martin Gatteberg, Louise Gatteberg, Annie Gatteberg, Lillie Winger, Henry Gullikson, Clara Evens, Benhart Rosheim og Minn Semmingen hver 50c ... 19.00

Til sammen \$129.00
M. Amundson, Kas.

Kettefle.

I Herald No. 50 staar der under „Indkommet til Judemission, Pacific Distrikt“: Ved Pastor D. A. Ordal Offer i Høns Menighed, \$3.70. Skulde være \$13.70.

Ved S. B. Dufstedt, Parkland, Col., er udeladt; fra en ubekendt \$2.50.
L. A. Eton, Kas.

Menigheds-skole i Wittenberg, Wis.

Det var interessere Heraldets Læsere, og ikke stude men hellere fremme den gode Sag—Skoleloven—at gjøre bekendt, at der, efter ringe Maaleskelviktuel, er paabegyndt en Menigheds-skole i Wittenberg, Wis. Den begynde 29 Sept., i en af Akademibygningerne, som hadde staaet ubrugt, men nu fattes istand til dette Niemed. Halvdelen af Bygningen bruges forresten af Akademiet. Skolen har nu været drevet i ca. 40 Dage med Understøttelse som Lærer, 14 Løve har nydt godt af Undervisningen. Da disse Løve saa at sig er „Charter Members“ af denne Menigheds-skole der saa usig er begyndt, og er, saavidt usig bekendt, den eneste blandt norske Lutheranere heromkring, meddeler jeg deres Navne: Marie M. Marie, Mrs. Ruth og Hador Jacobson (fra 4 Jacobson Familier); Pernice og Ragnar Luitah; Olivia, Emma og Mildred Simonson; Johar Mattson; Olga, Agnes og Valborg Waller. Al Religionsundervisning foregaar paa Norsk. Graebner's

Lesson benyttet i Oversættelse og findes at være et udmerket Middel til at lære Barnene ind i Katekismen. Ligesom der gjøres god Brug af Bibelhistorien. Til nærsagt af Undervisning i engelske Sprog benyttet Bøger fra Concordia Publishing House, St. Louis. Det er vort Haab til Gud, at denne Plante, som er sat i Ordets rige Jordbund, vil trives — stude en sund og god Vækst. Høgen rask Vækst, hvad Tilslutning af nye Elever angaar, tør vi ikke haabe paa, men dog — en Tilslutning. Og desuden er det vort Haab, at flere Menigheds-skoler vil sættes igang her og der. Ja, det maa ske; thi ellers er det snart ude med os. Der er det, vi saa sikre os Fremtiden som en luttet Skole.

Ederes i Værdsdigthed,
W. E. Waller.

Svanden opbygger du dig?

Konkretisme, hvorefter der er en Mængde, gaar i Kirken om Søndagen, hører en Prædiken, taler om den og hører, den er baade god og ubrugelig, og saa bliver alt — ved det gamle.

Saa vi falde det Opbyggelse? Opbyggelse paa Sandhedens Grund, som ikke omfalder vort Hjerte og Liv? En Dame som saa begejstret til Prædiken efter Prædikenen og saade: „Nei, for en Prædiken, hvor er vi ikke bleven opbygget idag!“

Det saar vi se, naar Ugen er gaaet, var det forte og træffende Svær.

En Ugen fører halve Verden rundt, for Sandheden saar truffet Stykker paa.

Trøb din Vagtselighed, eller den dræber dig.

Den guddommelige Retfærdighed behøver ikke at haste i Tiden, fordi hele Evigheden tilhører den.

Agenter søttes for „Unionsperioden og Norges Gjenreisning,“ anerkendt som den bedste og mest interessante Bøg om Norge og dens Historie fra 1814 til 1906, indbefattende de store Begivenheder i 1905, Unionsens Oplysning og Norges Gjenreisning til Selvstændighed. 400 store Sider, pragtfuldt illustreret. Dristige Personer kan tjene gode Penge i Ost og Vinter ved at arbejde for os. Skriv til: J. S. Siegler & Co., Dept. G., 325 Dearborn Street, Chicago, Ill.

Dr. S. J. Torrey; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mand og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for Jaadanne, som ikke er bleven færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Høstolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Kalkyler.
- 6—Et Kursus i Rusik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Rykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Ekamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og saar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maanedes \$67.00; 6 Maanedes, \$127.00; 9 Maanedes \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Vass.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

To prevent in the future confusion with men of the same and similar name, which has caused considerable inconvenience and financial loss in the past, Dr. Hans Petersen will hereafter be known as

DR. PETERSEN-DANA

Also announces that he has moved his offices to
Pantages Theater Building
910 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.
Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERREP AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3203

Residence: Ind. 3629.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail, Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1889)

For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de staadsmæssige Læger.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Wisconsin Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.